

רשומות

קובץ התקנות

ה ת ו כ ן :

עמוד

- 133 צו שעון הקיץ, תש"ט—1949
- 133 צו הפיקוח על המזונות (הגהלת ספרים ודינים וחשבונות), תש"ט—1949

מ ד ו ר ל ש ל ט ו ן מ ק ו מ י

- 136 צו העיריות (מינוי מועצת עירייה לירושלים) (תיקון מס' 2), תש"ט—1949
- 137 צו העיריות (מינוי ועדת עירייה לטבריה) (תיקון), תש"ט—1949
- 137 צו העיריות (מינוי ועדת עירייה לצפת) (תיקון מס' 2), תש"ט—1949
- 138 חוק עזר לירושלים (מסי בית מטבחים) (תיקון), תש"ט—1949
- 139 חוק עזר לירושלים (מס עסקים עירוני) (תיקון), תש"ט—1949
- 148 חוק עזר לחיפה (מסי שעשועים), תש"ט—1949
- 149 חוק עזר לחיפה (ניקוי בורות שופכין וכו'), תש"ט—1949

פקודת קביעת הזמן, 1940

צו מאת שר הפנים

בתוקף סמכותו לפי סעיף 2 (1) לפקודת קביעת הזמן, 1940, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, מצווה בזה שר הפנים לאמור:

1. קביעת זמן לתקופת הקיץ תש"ט—1949.

בתקופה בין יום א' באייר תש"ט (30 באפריל 1949) שעה 24 (לפי שעון גריניץ') לבין יום ח' בחשון תש"י (31 באוקטובר 1949) שעה 24 (לפי שעון גריניץ') יוקדם השעון במדינת ישראל, לצרכי חוק ולצרכים כלליים, בשלוש שעות לגבי שעון גריניץ'.

2. שם.

לצו זה ייקרא "צו שעון הקיץ, תש"ט—1949".

משה שפירא
שר הפנים

כ"ב באדר תש"ט (23 במרס 1949)

פקודת הפיקוח על המזונות, 1942

צו בדבר הנהלת ספרים והגשת דינים וחשבונות

בתוקף סמכותו לפי הסעיפים 4 ו-6 לפקודת הפיקוח על המזונות, 1942, מצווה בזה העוזר למפקח על המזונות לאמור:

1. פירושים.

בצו זה —

"יבואן" פירושו אדם המייבא מצרך בר פיקוח;

"יצרן" — אדם המייצר או גורם לייצורו של מצרך בר פיקוח, וכן המשנה

¹ ע"ר מס' 1010 מיום 23.5.40, תוספת 1, עמוד 49.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ה (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

³ ע"ר מס' 1178, מיום 19.3.42, תוס' 1, עמ' 3.

או גורם לשינויו של כל מצרך שינוי צורה, טיב, איכות או כל שינוי אחר עד כדי היותו למצרך בר-פיקוח, אך אינו כולל חקלאי;

«צרכן» — אדם הקונה או הרוכש בדרך אחרת מצרך בר-פיקוח לכל מטרה שהיא, פרט למכירה או לייצור;

«קמעונאי» — אדם שעסקו או חלק מעסקיו הוא מכירת מצרך בר-פיקוח לצרכן;

«סיטונאי» — אדם שעסקו או חלק מעסקיו הוא קניית מצרך בר-פיקוח מאת יבואן, יצרן, או מגדל לשם מכירה לקמעונאי;

«מחסנאי» — בעליו, שוכריו או מנהליו של כל מקום המיועד או המשמש להחסנת מצרך בר-פיקוח של אדם אחר וכולל את בעליו, שוכריו או מנהליו של מחסן ערובה או בית ערובה, מחסן קירור או בית קירור וכדומה, וכל אדם המשתתף בעסק מהסוג האמור;

«מצרך בר-פיקוח» — מצרך מהמצרכים המפורשים בתוספת לצו הפיקוח על המזונות (מצרכים בני פיקוח), תש"ח—1948, או כל מצרך אחר שהמפקח יכריז עליו בצו כעל מצרך בר-פיקוח;

«מספוא» — אבקת חלב, גבינה ודגים מיובשים המיועדים למספוא, קמח בשר, קמח דגים, סובין, חרובים וכוספות מכל המינים וכן כל דבר אחר המשמש מאכל לבהמות.

2. הנהלת פנקס מלאי.

(א) יבואן, יצרן או סיטונאי חייב לנהל פנקס מלאי לפי הטופס שיקבע המפקח ולרשום בו פרטים מלאים בנוגע לכל עסקה במצרך בר-פיקוח.

(ב) יבואן המוכר מצרך בר-פיקוח כסיטונאי חייב לרשום כל העברה לעצמו בתורת סיטונאי ולנהל לצורך זה פנקס מלאי נפרד כסיטונאי נוסף על פנקס המלאי שהוא חייב בו כיבואן.

(ג) יבואן או סיטונאי המוכר מצרך בר-פיקוח כקמעונאי חייב לרשום כל עסקה כזו בפנקס המלאי שלו כסיטונאי; יבואן כזה יהיה חייב לרשום תחילה את ההעברה לעצמו כסיטונאי.

(ד) מצרך בר-פיקוח שנכנס לבעלותו של יבואן או של סיטונאי ולא נכנס לרשותו או שנכנס לרשותו ולא נכנס לבעלותו או שיצא מבעלותו ולא יצא מרשותו או שיצא מרשותו ולא יצא מבעלותו — חייב היבואן או הסיטונאי לציין בטור «הערות» את הכתובת המלאה של המקום בו הוחזק או הוחסן המצרך או את שמו וכתבתו של בעליו — הכל לפי המקרה.

(ה) את פנקס המלאי יש לנהל בשני העתקים בעמוד נפרד לכל מצרך בר-פיקוח ולרשום בטור «כמות» את מספר היחידות שלפיהן נקנה המצרך, בין בתיבה או באריזה אחרת, ובין במשקל בק"ג, ובין כנפת.

¹ ע"ר סיום י"ד בתמוז תש"ח (21.7.48), ע' 37.

(1) יש להחזיק את ספר המלאי במקום העסקים הראשי או במקום בו נמצאת מרביתו של מצרך ברי-הפיקוח ואין לשנות את מקום הימצאו אלא ברשות המפקח.

3. העלמת.

לא יעלים אדם את ספר המלאי, לא ישחיתנו, ולא ימחק ולא ישנה בו, ולא יתלוש ממנו ולא יקרע בו כל דף.

4. הגשת העתק מפנקס המלאי.

(א) יבואן, יצרן, או סיטונאי יגיש למפקח כל חודש באחד בו העתק מפנקס המלאי שלו שיכיל את פרטי עסקיו במצרכים בני פיקוח בחודש הקודם.

(ב) יבואן או יצרן יגיש את ההעתק מפנקס המלאי שלו למשרד הראשי של המפקח, וסיטונאי יגישו למשרד המחוזי של המפקח שבו נמצא מקום עסקו היחיד או הראשי.

5. דין וחשבון של יצרן.

יצרן חייב להגיש למפקח במשרדו הראשי כל חודש באחד בו את הדינים וחשבונות על העניינים הבאים:

(א) על כמות התוצרת, בטופס שיקבע המפקח ושיהיה ידוע כטופס "דין וחשבון לייצור תעשייתי".

(ב) על חמרי הגלם שהשתמש בהם, בטופס שיקבע המפקח ושיהיה ידוע כ"דין וחשבון לחמרי גלם לתעשייה".

6. מספוא.

(א) הסעיפים 2, 3, 4 ו-5 לא יחולו לגבי יבואן, יצרן או סיטונאי של מספוא.

(ב) כל יבואן, יצרן, סיטונאי או קמעונאי המייבא מספוא, מייצרו, עוסק בו או מחזיקו למכירה או שיש ברשותו או בפיקוחו מלאי של מספוא חייב להגיש למפקח כל שבוע ביום השני בו דין וחשבון על טופס שיקבע המפקח, על עסקיו במספוא ועל המלאי הנמצא ברשותו.

7. דין וחשבון של מחסנאי.

מחסנאי חייב להגיש למפקח במשרדו הראשי כל חודש באחד בו דין וחשבון בטופס שיקבע המפקח ושיהיה ידוע כ"דין וחשבון על תנועת המלאי במחסני ערובה ובתי קירור".

8. טופס.

כל טופס שיש להשתמש בו לפי צו זה אפשר לקבלו במשרדי המפקח ויש לרשום בו פרטים מלאים ונכונים לפי הטורים המצויים בו.

9. העלמת מצרך.

רישום עסקה שלא נתקימה או רישום לא נכון של עסקה, רואים אותו כהעלמת המצרך שנרשם או העלמת הכמות שלא נרשמה.

ק"מ. 282
590

אם לא נתקימה או רישום לא נכון של עסקה, רואים אותו כהעלמת המצרך שנרשם או העלמת הכמות שלא נרשמה.

10. ביטוי.

מודעת הפיקוח על המזונות (הנהלת פנקסים) (מס' 2), 1943, צו הפיקוח על המזונות (דינים וחשבונות של סיטונאים), 1947, תקנה לרישום המלאי של מצרכים בני פיקוח מס' 6 שנתפרסמה על ידי הנהלת הוועד הלאומי לכנסת ישראל ביום ב' בניסן תש"ח (11 באפריל 1948), הודעת הפיקוח על המזונות (רישום מלאי של מספוא), תש"ח—1948, וסעיף 6 לצו הפיקוח על המזונות (פיקוח על יבוא מזונות), תש"ח—1948 — בטלים.

11. שט.

לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על המזונות (הנהלת ספרים ודינים וחשבונות), תש"ט—1949“.

א בינעם אפשטיין
העוזר למפקח על המזונות

כ"ט באדר תש"ט (30 במרס 1949).

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

צו מאת שר הפנים בדבר מועצת עירייה לירושלים

בתוקף סמכויותיו לפי הסעיפים 50, 51 ו-61, לפקודת העיריות, 1934, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, מצווה בזה שר הפנים לאמור:

1. ביטול סעיף 4 לצו.

סעיף 4 לצו העיריות (מינוי מועצת עירייה לירושלים), תש"ט—1948, — בטל.

2. תחילת תוקף.

תקפו של צו זה הוא מיום א' בניסן תש"ט (31 במרס 1949).

¹ ע"ר מיום 5,843, ע' 571.

² ע"ר מיום 27,247, עמ' 1272.

³ ע"ר מס' 18 מיום כ"ז באב תש"ח (19.48), תוס' ב', ע' 103.

⁴ ע"ר מס' 20 מיום ד' באולול תש"ח (8.9.48), תוס' ב', ע' 135.

⁵ ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, תוס' 1, עמ' 1.

⁶ ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

⁷ ע"ר מס' 40 מיום כ"ט בכסלו תש"ט (31.12.48), תוס' ב', עמ' 105.

3. ש.ס.

לצו זה ייקרא „צו העיריות (מינוי מועצת עירייה לירושלים) (תיקון מס' 2) תש"ט—1949“.

ט"ו באדר תש"ט (16 במרס 1949)

משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

צו מאת שר הפנים בדבר ועדת עירייה לטבריה

בתוקף סמכותו לפי סעיף 61 לפקודת העיריות, 1934, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, מצווה בזה שר הפנים לאמור:

1. ביטול סעיף 3 לצו.

סעיף 3 לצו העיריות (מינוי ועדת עירייה לטבריה), תש"ט—1948 * — בטל.

2. תחילת תוקף.

תקפו של צו זה הוא מיום א' בניסן תש"ט (31 במרס 1949).

3. ש.ס.

לצו זה ייקרא „צו העיריות (מינוי ועדת עירייה לטבריה) (תיקון), תש"ט—1949“.

י"ד באדר תש"ט (15 במרס 1949)
משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

צו מאת שר הפנים בדבר ועדת עירייה לצפת

בתוקף סמכותו לפי סעיף 61 לפקודת העיריות, 1934, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, מצווה בזה שר הפנים לאמור:

¹ ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, תוס' א, עמ' 1.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א, עמ' 1.

³ ע"ר מס' 20, מיום ה' בתשרי תש"ט (8.10.48), תוס' ב, עמ' 1.

1. ביטול סעיף 3 לצו. סעיף 3 לצו העירויות (מינוי ועדת עיריה לצפת), תש"ט—1948 — בטל.
2. תחילת תוקף. תקפו של צו זה הוא מיום א' באייר תש"ט (30 באפריל 1949).
3. שם. לצו זה ייקרא "צו העירויות (מינוי ועדת עיריה לצפת) (תיקון מס' 2) תש"ט—1949".

י"ד באדר תש"ט (15 במרס 1949)

משה שפירא
שר הפנים

פקודת העירויות, 1934

חוק עזר לירושלים בדבר אגרת שחיטה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העירויות, 1934, מתקינה מועצת העיריה לירושלים חוק עזר זה:

1. תיקון חוקי-עזר. חוקי-עזר לירושלים (מסי בית מטבחים), 1940, יתוקנו כך: במקום סעיף קטן (1) לסעיף 2 יבוא סעיף קטן זה:

"(1) מועצת העיריה לירושלים תגבה בעד שחיטת בעלי חיים בכית המטבחים של העיריה אגרה לפי לוח זה:

לכל ראש	
250 מיל	(א) כבשים או טלאים
200 מיל	(ב) עזים או גדיים
500 מיל	(ג) עגלות שמשקלן לא יותר מ-50 ק"ג
1.250 ל"י	(ד) בקר שמשקלו יותר מ-50 ק"ג אך לא יותר מ-150 ק"ג
1.750 ל"י	(ה) בקר שמשקלו יותר מ-150 ק"ג אך לא יותר מ-250 ק"ג
2.250 ל"י	(ו) בקר שמשקלו יותר מ-250 ק"ג

103
3.3.44
675

¹ ע"ר מס' 38 מיום י"ז בחשוון תש"ט (19.11.48), תוס' ב', עמ' 37.
² ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, תוס' 1, עמ' 1.
³ ע"ר מס' 984 מיום 8.2.40, תוס' 2, עמ' 233.

2. ש"ס
לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לירושלים (מסי בית מטבחיים) (תיקון).
תש"ט-1949

דניאל אוסטר
ראש עיריית ירושלים

נתאשר

ו' באדר תש"ט (7 במרס 1949)

יצחק גרינבוים
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לירושלים בדבר מס עסקים

בתוקף סמכויותיה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945, מתקינה מועצת עיריית ירושלים חוק עזר זה:

1. תיקון התוספת הראשונה.
חוקי העזר לירושלים (מס עסקים עירוני), 1945, יתוקנו כך:
במקום התוספת הראשונה (כפי שהוחלפה) א, תבוא התוספת הבאה.
2. מועד תשלום המס, לשנת 1948/9.
על אף האמור בסעיף 4 (ב) לחוקי העזר לירושלים (מס עסקים עירוני), 1945, ישולם המס לשנת 1948/49 תוך חודש מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.
3. תחילת תוקף.
סעיף 1 ייחשב כאילו קיבל תוקף ביום כ"א באדר ב' תש"ח (1 באפריל 1948).
4. ש"ס.
לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לירושלים (מס עסקים עירוני) (תיקון), תש"ט—
1949".

¹ ע"ר מס' 414 מיום 12.1.84, תוס' 1 עמוד 1.
² ע"ר מס' 1436 מיום 4.9.45, תוס' 1, עמוד 115.
³ ע"ר מס' 1448 מיום 1.11.45, תוס' 2, ע' 1008.
⁴ ע"ר מס' 1571 מיום 2.4.47, תוס' 2, ע' 436.

תוספת ראשונה

טור שני
סכום המס

טור ראשון
טיב המלאכה או העסק

א. משרדים של בית חרושת, חברת ביטוח, סוכנות חברת ביטוח, סוכני ביטוח, סוכנות מסחרית או תעשייתית, סרסור במקרקעים, בית מלון, בית קפה, מסעדה, מזנון, פנסיון, או בית חולים, מקום שדמי השכירות למקום שבו עוסקים באותה מלאכה או עסק —

6.— ל"י	(1) אינם עולים על 60 ל"י
8.— ל"י	(2) עולים על 60 ל"י ואינם עולים על 100 ל"י
10.— ל"י	(3) עולים על 100 ל"י ואינם עולים על 125 ל"י
12.— ל"י	(4) עולים על 125 ל"י ואינם עולים על 200 ל"י
18.— ל"י	(5) עולים על 200 ל"י ואינם עולים על 250 ל"י
24.— ל"י	(6) עולים על 250 ל"י

ב. בנק, בנק אשראי, אגודה לאשראי ואגודה שיתופית, ביטוח ומימון, מוסד להלוואת כספים שבו מוחזקים חפצי ערך כערובה למלוות או כל עסק ממוני אחר, בלא התחשבות בסכום דמי השכירות למקום שבו עוסקים באותה מלאכה או באותו עסק, אגודות שיתופיות ואגודות אשראי שמספר חבריהן אינו עולה על 500 —

60.— ל"י	(1) שירותי העברה או הובלה באוטובוסים או מוניות או מכוניות אחרות, מקום שמספר כלי הרכב שבשליטת בעליהם של אותה מלאכה או עסק —
24.— ל"י	(2) אינו עולה על 3 כלי רכב
5.— ל"י	(3) עולה על 3 כלי רכב ואינו עולה על 30 כלי רכב על כל מכונית
1,500.— ל"י	(4) עולה על 30 כלי רכב
50.— ל"י	(5) עולה על 30 כלי רכב

ג. ראינוע, תיאטרון וכל מקום שיש עליו רשיון לפי פקודת השעשועים הציבוריים, 1935, מקום שמקומות הישיבה שבו:

30.— ל"י	(1) אינם עולים על 500
40.— ל"י	(2) עולים על 500 ואינם עולים על 1000
50.— ל"י	(3) עולים על 1000

ד. כל מלאכה או עסק מן המנויים להלן:

- (1) אולמות ואולפנים לריקוד
- (2) אופטיקאים
- (3) ארוות לשימוש הרבים

- (4) אורזי מזון ופירות
- (5) אטלזים
- (6) בריכות שחיה
- (7) בורסקאות
- (8) מבשלי שיכר, גיתות יין ובתי חרושת לאלכוהול
- (9) בתי החלמה

בתי הרושת

- (10) לסוכר, לרבות בתי זיקוק
- (11) לאריגת אריגים וטכסטיל
- (12) לגזוז ולמשקאות בלתי אלכוהוליים, לרבות חנויות
- (13) לגפרורים, לרבות מחסנים
- (14) לדבק
- (15) לדשנים
- (16) להכנתם או ייצורם של בשמים, תבלים, אבקות בישול ואפיה
- (17) להכנת בשר משומר או נקניקים
- (18) להכנת חלב מיובש או משומר
- (19) להכנתם או ייצורם של מזונות פטנטיים או שימורי מזון
- (20) להכנתם או ייצורם של שמני מאכל או שומני מאכל
- (21) לחבלים ובד גס (קנבוס)
- (22) לחלב ונרות
- (23) לחלבה
- (24) לחמרי נפץ
- (25) ליוטה צמר, שער משי, כותנה או חמרים כיוצא באלה
- (26) לייצור מלבושים, לרבות בתי מלאכה
- (27) לכבישה, המלחה או שימור של בשר או דגים
- (28) לכלי חרסינה, כלי חרס, אבן וכלי זכוכית
- (29) לכלי מתכת
- (30) לכלים ומוצרי אלומיניום
- (31) לכפתורים
- (32) למזרונים
- (33) למחמצים
- (34) למלט
- (35) למסמרים וברגים
- (36) למראות
- (37) לנייר
- (38) לניסור יהלומים וליטושם
- (39) לנעלים, לרבות סנדלרים
- (40) לסבון

- (41) לעמילן או תוצרת עמילן
- (42) לפחחות לרבות חנויות למוצרי פח
- (43) לפקקי שעם ופקקי כיפה
- (44) לצבעים, חמרי מירוט ולפה
- (45) לצעצועים
- (46) לציפוי בבדיל ובאמיל
- (47) לצרכי כתיבה
- (48) לקופסות קרטון
- (49) לקרח
- (50) לריבה
- (51) לרהיטי ילדים
- (52) לשחיקת מינרלים, לרבות בתי מלאכה
- (53) לשטיחים
- (54) לשמיכות וכרים
- (55) לתמרוקים, בושם, עטרים וצרכי טואליט
- (56) לתשמישי השמל

ב ת י מ ל א כ ה

- (57) לגלגלים או מסבי כדורים
- (58) לאמנות מקומית
- (59) לגיפור צמיגים ותיקון מוצרי גומי
- (60) של חרשי נחושת
- (61) של טכנאי שיניים
- (62) לייצור סלים
- (63) למברשות ומטאטאים
- (64) למלבושים סרוגים
- (65) לניפוח זכוכית
- (66) לניפוץ כותנה או עיבוד עשבי ריפוד
- (67) של נפחים וחרשי ברזל
- (68) לציפוי חשמלי של כלים
- (69) לרהיטי מתכת
- (70) לדיתוך חשמלי
- (71) לתיקון אבורים ותשמישי השמל
- (72) לתיקון מרכבים, צביעתם או מירוקם
- (73) בתי מרקחת
- (74) בתי ספר לנהגות
- (75) בתי צילום
- (76) גידול, ריפוי, או ממכר של כלבים או חיות בית
- (77) גלבים וספרים

- (78) גזרים של חליפות ובגדים
- (79) החסנת קרח והפצתו
- (80) החסנה וממכר של עצי דלק, פחמי עץ או חמרי הסקה אחרים
- (81) זגגים או עושי מסגרות לתמונות
- (82) חבתנים (עושי חביות)
- (83) חדרי ראוות למכונות או מנועים
- (84) חדרי-תה
- (85) חוות
- (86) חייטים
- (87) חלפנים

חנניות

- (88) לאופניים או לתיקונם
 - (89) לאורטופדיה לרבות בתי מלאכה
 - (90) לבגדים משומשים או סמרטוטים
 - (91) לבישול צרכי מזון
 - (92) לבשמים ותמרוקים, לרבות מחסנים
 - (93) לגלידה, לרבות קיוסקים למי סודה, ומשקאות בלתי אלכוהוליים
 - (94) לזבלים או דשנים חימיים או מלאכותיים לרבות מחסנים
 - (95) לזרעים או זרעונים לצרכי חקלאות או גננות
 - (96) לחבלים וכד גס
 - (97) לחמרי בנין
 - (98) לחפצי אמנות, עתיקות ושטלחים
 - (99) לחפצי בית וחפצים פרטיים משומשים
 - (100) לטחינת קפה וקלייתו
 - (101) לכלי בית ומטבח
 - (102) לכלי ברזל או מתכות אחרות
 - (103) לכלי חרסינה, כלי חרס וכלי זכוכית
 - (104) למוצרי עור
 - (105) למזכרות וסחורות נוי
 - (106) למחצלות וסלים
 - (107) למכונות או לחלקיהן
 - (108) לממכר ביצים
 - (109) לממכר דגים
 - (110) לממכר דגנים ותבואות למאכל בני אדם או בעלי חיים
 - (111) לממכר ירקות ופירות
 - (112) לממכר כובעים, מצנפות וכיסויי ראש אחרים
 - (113) לממכר או החסנה של כלי נשק, תחמושת או חמרי נפץ
- או תיקונם

- (114) לממכר לחם
 (115) לממכר או ייצור מחוכים, הזיות, חגורות וסחורות כיוצא באלה
 (116) לממכר מקררים, תנורים או מחממים חשמליים
 (117) לממכר משקאות משכרים
 (118) לממכר נעלים מוכנות
 (119) לממכר נרות
 (120) לממכר צרכי ספורט
 (121) לממכר צרכי ריפוי שיניים וצרכי רפואה
 (122) לממכר רהיטים
 (123) לממכר שמנים (להבדיל משמנים מינרליים)
 (124) לממכר שעונים ואורלוגים או לתיקונם
 (125) לממכר תוצרת חלב
 (126) למעים וקרביים
 (127) למצרכי מזון למאכל בני אדם (שאינן צורכים אותם במקום)
 (128) לעופות
 (129) לעור
 (130) לפרחים
 (131) לצבעים ולכות
 (132) לצחצוח נעלים, לרבות צריפים
 (133) למכשירי כתיבה וציוד משרדי
 (134) לצמיגים לרבות מחסנים
 (135) לצעצועים
 (136) לצרכי צילום
 (137) לרדיו וכלי נגינה
 (138) לתיקון נעלים
 (139) מכולת
 (140) סידקית
 (141) חרתי חותמות וצינוקורפים
 (142) חרתי מתכת
 (143) טבקאים — סיטונאים או קמעונאים
 (144) טחנות לקמח, דגנים, גרגירים או תבואות

מקומות ייצור

- (145) אטריות
 (146) גלידה
 (147) המרים המכילים רעל, לרבות אריזתם וממכרם
 (148) טבק, מיונו או ערבובו
 (149) ממתקים ומיני מתיקה
 (150) מוצרים חימיים או רפואיים, לרבות אריזתם

- (151) משחזות נעלים או משחזות להברקת מתכת
- (152) נוזלים או גוים דחוסים, לרבות החסנתם
- (153) סחורות עור לרבות ממכרם
- (154) עגלות ילדים, לרבות תיקונן
- (155) שמשיות או מטריות, לרבות תיקונן

- (156) כיבוי סיד
- (157) כובעני נשים
- (158) מאפיות
- (159) מבשלי עצמות
- (160) מוכרי סמים
- (161) מוכרי צרכי כתיבה וספרים בקמעונות או סיטונות

מוסדים

- (162) לבישול דם
- (163) להחסנה בקירור
- (164) להשחזות סכינים או כלים אחרים
- (165) לייצור חפצי זכוכית
- (166) למיון בקבוקים ריקים משומשים
- (167) למיון נוצות או לניקויין
- (168) לממכר פטרוליאום, פרפין או שמן או להחסנתם

- (169) מוסכים לרבים או מגרשי חנייה
- (170) מחסני כליבו
- (171) מחסנים לטבק, טומבק, סיגריות וטבק הרחה
- (172) מחסנים למשקאות משכרים (בסיטונות)
- (173) מחסנים לקבלת כביסה לניקוי יבש או צביעה, הצברה במעגילה וגיהוץ לרבות מכבסות
- (174) מחסנים וחנויות לשקים ריקים ותיקונם
- (175) מחסני מכולת (בסיטונות)
- (176) מחסני מספוא
- (177) מחסני ערובה
- (178) מחסני פירות וירקות בסיטונות
- (179) מחצבות ומוסדים לכתישת אבנים
- (180) מייצרי דוודים
- (181) מכוני יופי
- (182) מילוי חומץ, ליקרים, ספירטים ומשקאות בלתי אלכוהוליים בבקבוקים
- (183) ממכר או החסנה של גרוטאות מתכת
- (184) ממכר או החסנה של פסולת נייר

- (185) ממכר או החסנה של עצי בנין
 (186) מסגייסטים או מסגייסטיות
 (187) מנסרות (מקומות לניסור גושי עץ גלמיים)
 (188) מעבדות פתולוגיות ובקטריולוגיות
 (189) מפיצי ביצים (בסיטונות)
 (190) מפיצים ומייצרים של תוצרת חלב
 (191) מפעלי אלקלי
 (192) מפעלים ובתי חרושת לחמר וכופר
 (193) מפעלים לייצור או ליטוש של פסיפסים, טיראצו ושיש
 (194) מפעלים ללבנים, רצפים ומוצרי מלט
 (195) מפעלי צביעה
 (196) מפרזלים
 (197) מצחצחי רהיטים וצבעים
 (198) מקשטים פנימיים (דקורטורים)
 (199) מרחצאות ובתי רחצה לרבים
 (200) משרדי הנדסה ושרטוט
 (201) משרדים לכתיבה במכונה
 (202) משרדים לפרסום
 (203) משרדים לתרגומים
 (204) מתיכים ויוצקי מתכת
 (205) מתקני אריגים ושטיחים
 (206) נגרים או יצרני רהיטים
 (207) סדנות לתיקון מנועים, מכונות ותיקונים כלליים
 (208) סדרים, מדפיסים וכורכים
 (209) סוחרי אריגים, תופרי שמלות ומתקיני בגדים
 (210) סוחרים בכלים ומכשירים חקלאיים או מכונות חקלאיות
 (211) סוחרים במכונות תפירה
 (212) סוחרי עורות
 (213) סוכנויות משלוח באניות
 (214) סוכנויות תיאטרוניות
 (215) סוכנויות תיירים
 (216) סיטונאים לדגים חיים או משומרים
 (217) סלונים לצחצוח נעלים
 (218) ספריות השאלה והדרי קריאה
 (219) סתתי מצבות, פסלים וחוקקים באבן
 (220) עמילים מכל המינים
 (221) פושטי נבלות
 (222) פרוונים
 (223) צורפי זהב וכסף
 (224) ציירי שלטים

- (225) קבלנים להסעת משאות כבדים
- (226) שווקים ציבוריים
- (227) שררבים
- (228) תכשיטנים
- (229) תחנות חשמל וכוח
- (230) תחנות שירות למכוניות
- (231) תנורים ציבוריים
- (232) תיקון מכונות כתיבה, מכונות הישוב וכיוצא באלה
- (233) כל מלאכה או עסק — קמעוניים או סיטוניים, שלא פורשו במקום אחר בתוספת זו
- (234) כל מוסד שמשתמשים בו במכונות מונעות בכוח שלא פורש במקום אחר בתוספת זו

מקום שדמי השכירות למקום שבו עוסקים בכל מלאכה או עסק שנקבעו בסימנים (1) עד (234) של התוספת הזאת —

אינם עולים על 30 ל"י	1.500 ל"י
עולים על 30 ל"י ואינם עולים על 60 ל"י	3.— ל"י
עולים על 60 ל"י ואינם עולים על 100 ל"י	4.500 ל"י
עולים על 100 ל"י ואינם עולים על 125 ל"י	6.— ל"י
עולים על 125 ל"י ואינם עולים על 150 ל"י	10.— ל"י
עולים על 150 ל"י ואינם עולים על 200 ל"י	15.— ל"י
עולים על 200 ל"י ואינם עולים על 250 ל"י	20.— ל"י
עולים על 250 ל"י ואינם עולים על 300 ל"י	25.— ל"י
עולים על 300 ל"י	30.— ל"י

דניאל אוסטר
ראש עיריית ירושלים

נתאשר

ד' באדר תש"ט (7 במרס 1949)

יצחק גרינבוים
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחיפה בדבר מסי שעשועים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה ועדת העירייה חיפה חוק עזר זה:

1. תיקון התוספת.

התוספת לחוקי עזר לחיפה (מסי שעשועים), 1944, תתוקן כך:

(א) בפסקה (1) במקום הטורים 1, 2, 3 יבואו הטורים הבאים:

טור 3 מסים	טור 2 מחיר מכסימלי של כרטיס	טור 1 מחיר מינימלי של כרטיס
מיל 5	מיל 49	מיל 10
10	81	50
20	115	82
30	165	116
40	219	166
60	380	220
100	500	381
120	600	501
" 150	700	601

(ב) בפסקה (2) במקום המלים "100 מיל" יבואו המלים "200 מיל".

2. שם.

לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחיפה (מסי שעשועים) (תיקון), תש"ט—1949".

ש. לוי

יושב ראש ועדת העירייה חיפה

נתאשר

ר' באדר תש"ט (7 במרס 1949)

יצחק גרינבוים
שר הפנים

"ע"ר מס' 414 סיום 12.1.34, תוספת 1, עמוד 1.
"ע"ר מס' 1323 סיום 6.4.44, תוספת 2, עמוד 234.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחיפה בדבר ניקוי בורות שופכין

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה ועדת עיריית חיפה חוק עזר זה:

1. פירושים.

בחוק עזר זה —

„בור שופכין“ פירושו בור, העלה או בית קיבול בדומה להם המשמש כולו או חלקו להחזקת מי שופכין; או *אויסזאגן קיבול וואלדן - 1165*
„בעלים“, „מחזיק“ ו„מקום“ פירושם כמשמעותם בפקודת בריאות העם, 1940;²
„המועצה“ פירושה מועצת העירייה חיפה וכוללת ועדת העירייה חיפה;
„מי שופכין“ כוללים צואה ושתן;
„המפקח“ פירושו המפקח הסניטרי של עיריית חיפה וכולל כל פקיד המועצה שאליו העביר המפקח את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„תעלה“ פירושה כמשמעותה בפקודת העיריות (ביוב, תיעול ומים) 1936.³

2. הרקת בורות שופכין.

לא יפתח אדם באזור עיריית חיפה כל בור שופכין, לא ינקהו ולא יריקנו ולא יטפל בו, אלא אם קיבל היתר לכך בכתב מאת המועצה.

3. כלי קיבול.

בהרקתם או בניקויים של בורות שופכין אין להשתמש אלא בכלי קיבול ואבזרים סניטריים שהותקנו לפי הדוגמה שאושרה על ידי המפקח ועל ידי רופא מטעם משרד הבריאות.

4. מקום ההסגה ותנאיה.

אין להטיל מי שופכין שהורקו מבור שופכין אלא במקומות ולפי התנאים שיקבע רופא מטעם משרד הבריאות.

5. סמכות המועצה להריק בורות.

בור שופכין שעבר על גדותיו או שנסתם או שהוא נתון במצב העלול, לדעת המפקח, להזיק לבריאות, רשאית המועצה לפתחו, להריקו ולנקותו.

6. סמכות לסלק זבל.

אירוה או רפת הנתונות במצב העלול, לדעת המפקח, להזיק לבריאות, רשאית המועצה לסלק מהם כל זבל.

¹ ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, תוס' 1, עמ' 1.

² ע"ר מס' 1065 מיום 20.12.40, תוס' 1, עמ' 191.

³ ע"ר מס' 580 מיום 2.1.36, תוס' 1, עמ' 1.

7. אגרה.

רשאיית המועצה —

(א) לקבוע מזמן לזמן את שיעורי האגרה שיש לשלם בעד העבודה שתבוצע על ידיה לפי חוק עזר זה;

(ב) לגבות את האגרה לפי ראות עיניה, בין מבעל המקום שבו נמצאים בור השופכין, האורווה או הרפת, ובין ממחזיק אותו מקום.

8. רשות כניסה.

(א) רשאי המפקח להיכנס לכל מקום כדי לערוך בו ביקורת ולבצע את העבודות שהמועצה רשאית לבצען לפי חוק עזר זה ולעקור כל צמח או שורש הפוגע או העלול לפגוע בבור שופכין.

(ב) לא ימנע אדם את המפקח מבצע כל פעולה שהוא רשאי לעשותה על פי חוק עזר זה.

העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עד 20 ל"י.

9. ביטוי.

חוקי עזר לחיפה (ניקוי בורות שופכין, וכו'), 1943¹ — בטלים.

10. ש"ט.

לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחיפה (ניקוי בורות שופכין וכו')", תש"ט—1949.

ש. לוי

יושב ראש ועדת עיריית חיפה

נתאשר

ה' באדר תש"ט (6 במרס 1949)

יצחק גרינבוים

שר הפנים

¹ ע"ר מס' 1276 מיום 15.7.43, חוס' 2, עמ' 808.